Endelig er der endnu et Par Indstillinger fra Udvalget, som jeg skal henlede Opmærksomheden paa. Den første er Bestemmelsen i § 6, som sigter til at bevirke en ville Lettelse for dem, der betale Bekjendtgjørelserne, idet det ikke skal være nødvendigt, at disse alenlange Stævninger og lignende Ting, som skulle indrykkes 3 Gange, nødvendigvis indrykkes Ord til andet alle 3 Gange, men det overlades til Indsenderen at affatte et Uddrag de to sidste Gange. Der kan jo ikke være nogen Frygt for, at dette Uddrag ikke skulde blive tilstrækkelig tydeligt; thi det er en Forpligtelse, som paahviler Indsenderen, der i Reglen vil være en Ret eller en Sagfører. Bekjendtgjørelser af den Natur efterfølges nemlig i Reglen af en Dom, f. Ex. en Mortifikationsdom, og er der den allermindste Feil enten i det udførlige Avertissement eller i Uddrageene, udsætter Vedkommende sig for, at der sker en Afvisning, saa at man vistnok i den Henseende kan være ganske roligt for, at der bliver anvendt al mulig Omhu. — Bestemmelsen i § 7 omhandler de kommunale Bekjendtgjørelser; jeg anser den for temmelig overflødig; men dette Spørgsmaal blev under 1ste Behandling fremdraget temmelig stærkt — jeg troer det var nogle Bekjendtgjørelser i Søndre Amt, der navnlig var Tale om — og da man har ønsket, at den skulde optages her, har jeg for mit Vedkommende ikke villet gjøre nogen Indvending imod den, da jeg ikke troer, den vil gjøre Skade. — Endelig er der Bestemmelsen i § 8, som jeg allerede har omtalt; den gaar ud paa, at Forpligtelsen til at optage visse Ting uden Betaling skal bortfalde. Dette er vistnok principmæssig rigtigt; man kan maaske sammenstille denne Bestemmelse med Portofriheden's Ophør og her ligesom ved Portofriheden's Ophør hevde, at det Naturligste er, at Alle, baade Kommuner og Autoriteter, betale den Slags Ting. Hvis man lod disse Frilagelser bestaa, vilde der i alle Tilfælde for Berlingske Tidendes Vedkommende gaa ud over Statskassen, thi der er klart, at den Afgift, der skal erlægges af den, i saa Tilfælde vilde blive saa meget desto mindre. Imidlertid skal jeg erkjende, at der kan være enkelte Tilfælde, hvor denne Forskrift kan volde nogen Vanskelighed, nemlig i saadanne Tilfælde, hvor det vil være vanskeligt at paapege Nogen, hvem det kan paalægges at udrede Betalingen. Jeg skal f. Ex. nævne Bekjendtgjørelser om ledige Skolelærerembeder, hvis man vilde paalægge vedkommende Kommune at udrede denne Betaling, vilde det vistnok give Anledning til ikke ringe Vidtløftighed, og heller ikke ser jeg godt, hvem man skulde paalægge at betale Bekjendtgjørelserne om Kapitelstaxten. Det er imidlertid Smaaspørgsmaal, der senere kunne komme under Overveielse, saa at man muligvis kan komme til at forbeholde Ministeren Ret til at fordre enkelte Bekjendtgjørelser indrykkede uden Betaling, naar den nye Ordning træder i Kraft, altsaa saavel for den almindelige som for de stedlige Tidendes Vedkommende. At denne Forpligtelse efter det subsidiære Forslag ikke skal bortfalde for Stiftstidendernes Vedkommende for samtidig med Privilegierne, er vistnok velmotiveret, og jeg har allerede omtalt det.

Jeg har saaledes fremstillet disse forskjellige Forslag, og jeg skal altsaa foreløbig paa Flertallets Vegne anbefale den Ordning, der er fremstillet i det principale Forslag, idet jeg dog forbeholder mig for mit personlige Vedkommende Frihed til eventuelt at slutte mig saavel til Mindretallets Forslag som til det subsidiære Forslag, i hvilken Henseende navnlig den ærede Ministers Udtalelse vil være af ikke ringe Betydning saavel for mig som vistnok ogsaa for andre Medlemmer af Udvalget.

Koch: Efter den udførlige Udvikling, som vi have hørt af den ærede Ordfører, skal jeg paa Mindretallets Vegne ikke komme tilbage til Ordningen af det egentlige Centralblad. Skjønt det for mit Vedkommende dog ikke har været ganske blottet for Tvivl, om den Ordning, man skulde endelig enedes om i Udvalget, i alle Henseender kan anses for den hensigtsmæssigste, særlig naar man ser hen til det Diemed, hvori det oprindelige Forslag er fremkommet, nemlig at skaffe Statskassen en ikke ubetydelig Indtægt, skal jeg dog, som bemærket, ikke opholde mig videre derved, men vil bemærke, at jeg i denne Henseende i alt Væsentligt kan slutte mig til, hvad den ærede